ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ—ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΔΗΜ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61 α
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
Διευθύνσεως 32—02
Συντάξεως Διαχειρίσεως 28—52

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΙΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ
ΕΤΟΣ 5ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1405
ΚΥΡΙΑΚΗ
6
ΜΑΪΟΥ 1956
Τιμή φύλλου δραχμή Μία

"Ας ένώσωμεν τὰς ψυχὰς μετὰ τοῦ 'Αναστάντος...

Μήνυμα τοῦ 'Αρχιεπισκόπου 'Αθηνῶν κ. ΔΩΡΟΘΕΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ. 'Ο Μακαριώτατος 'Αρχιεπίσκοπος 'Αθηνῶν καὶ πάσης 'Ελλάδος κ. Δωρόθεος ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Πάσχα ἀπηύθυνε ποιμαντορικὴν παρσχαλινὴν ἐγκύκλιον εἰς τὴν ὁποίαν μεταξὺ ἄλλων τονίζονται τὰ ἀκόλουθα:

«Μία εἶναι ἡ ἐπὶ τῆς Γῆς ἀποστολὴ ἡμῶν πάντων, αὕτη δὲ εἶναι ἡ μετὰ τοῦ 'Αναστάντος Χριστοῦ ἕνωσις τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐκ τῆς ὁποίας ἀναγεννώμεθα πνευματικῶς καὶ διὰ τῆς ὁποίας καὶ ὁ βίος ἡμῶν ἁγιάζεται καὶ ὁ προορισμὸς ἡμῶν εὐόρκως ἐκπληροῦται καὶ ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐκπολιτίζονται καὶ εὐημεροῦσι αἱ φυλαὶ τῆς Γῆς. Ὡ δὲ ὁ Γολγοθᾶς τῶν πόνων, τῶν πικριῶν καὶ τοῦ ἐπονειδίστου θανάτου ἐγένετο ἡ πηγὴ τῆς ἀναστασίμου χαρᾶς καὶ νίκης τοῦ δικαίου καὶ ἀμώμου ἀμνοῦ τοῦ Θεοῦ, εὖ ἴσμεν ἅπαντες ὅτι εἶναι βέβαιοι οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν γενναῖοι Κύπριοι ὅτι τὸ δίκαιον αὐτῶν αἴτημα τῆς ἑνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τῆς μητρὸς ἡμῶν 'Ελλάδος θὰ πραγματοποιηθῇ.

'Απευθύνομεν πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς Κυπρίους τὴν στιγμὴν αὐτὴν τὸν ἀναστάσιμον χαιρετισμὸν Χριστὸς 'Ανέστη καὶ εὐχόμεθα διαπύρως ὅπως ὁ 'Αναστὰς Κύριος λίαν προσεχῶς ἀξιώσῃ ἡμᾶς πάντας νὰ πανηγυρίσωμεν καὶ τὴν ἐκ πικροῦ ζυγοῦ δουλείας ἐξανάστασιν αὐτῶν πρὸς ἐπικράτησιν τοῦ δικαίου τὸ ὁποῖον πάντοτε ἐν τέλει διαλάμπει».

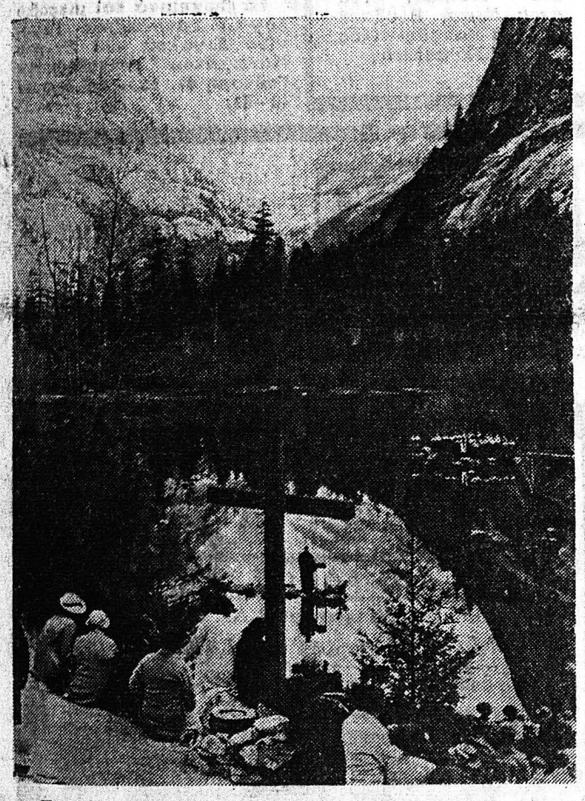
...θανάτῳ θάνατον πατήσας...
(Σχεδίασμα τοῦ κ. Α. Πρέσσα)

Τὸ Πάσχα, πανανθρώπινος ἑορτὴ ἐλπίδων μέλλοντος

Εἰς 'Αμερικὴν ὑπαίθριοι λειτουργίαι κατὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. ('Ιδ. ὑπηρ.). Τὰ ἔθιμα καὶ αἱ παραδόσεις τοῦ Πάσχα εἶναι συνήθεις τελεταί, τῶν ὁποίων αἱ προελεύσεις εἶναι συχνὰ πολὺ λίγο γνωσταί. Προῆλθον διὰ μέσου τῶν αἰώνων ἀπὸ διαφόρους πολιτισμούς, ἀπὸ πολλὰς φυλάς, ἀπ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου. 'Η ὀνομασία τῆς διεθνοῦς αὐτῆς ἑορτῆς «Ἰστερ» (Πάσχα) ἀποδίδεται γενικῶς ἀπὸ τοὺς 'Αγγλο—Σάξωνας, εἰς τὴν θεὰν τῆς ἀνοίξεως "Ιστρι, ἐνῷ ἄλλοι εἰς τὴν ἑορτὴν "Εστουρ, ἡ ὁποία ἐτελεῖτο διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῆς ἀνοίξεως. Οἱ "Ελληνες, 'Ιταλοί, Γάλλοι, 'Ισπανοί, ἔλαβον τὴν ὀνομασίαν ἀπὸ τὴν ἑβραϊκὴν λέξιν Πάσχα, ποὺ σημαίνει «διάβασις». Πάντως ὁποιαδήποτε κι' ἂν εἶναι ἡ πηγὴ τῆς ὀνομασίας, τὸ Πάσχα παραμένει μία διεθνὴς χαρούμενη ἑορτὴ νέων ἐλπίδων διὰ τὸ μέλλον.

'Η ἡμέρα ποὺ μνημονεύει τὴν 'Ανάστασι τοῦ Σωτῆρος εἶναι μία ἀνοιξιάτικη ἑορτή, ποὺ ἀνταποκρίνεται μὲ διαφόρους τρόπους εἰς τὰς λειτουργίας τοῦ μὴ χριστιανικοῦ κόσμου. 'Η ἡμερομηνία τῆς ἑορτῆς διεφιλονικεῖτο ἐπὶ αἰῶνας καὶ τελικῶς ἡ Σύνοδος τῆς Νικαίας τὸ 325 μ. Χ. τὴν καθώρισε τὴν πρώτη Κυριακὴ μετὰ τὴν πανσέληνον τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας.

Πασχαλινὴ λειτουργία εἰς λίμνην τῶν Ἡν. Πολιτειῶν. Εἰς μίαν νησίδα ἐντὸς τῆς λίμνης φαίνεται ἡ χορωδία.

Μία ἀπὸ τὶς πλέον ἐμπνευσμένες καὶ περισσότερον διαδεδομένες παραδόσεις τοῦ Πάσχα εἰς τὰς 'Ηνωμένας Πολιτείας, εἶναι ἡ ὑπαίθριος λειτουργία κατὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου. Πολλοὺς αἰῶνας πρίν, οἱ ἀρχαῖοι Σύριοι, οἱ Τρῶες καὶ ἄλλοι Βόρειοι λαοί, συνηθροίζοντο τὴν αὐγὴ ἐπὶ τῶν λόφων διὰ νὰ καλοσωρίσουν καὶ νὰ ἀποτίσουν φόρον τιμῆς πρὸς τὸν "Ηλιον καὶ τὴν ἐπιστροφὴν τῆς ἀνοίξεως. Σήμερα, ἀπειράριθμοι 'Αμερικανοὶ συνασπίζονται εἰς τὰ καταπράσινα λειβάδια, εἰς τὶς ἀκτὲς τῶν λιμνῶν, εἰς τὰς ἐκκλησίας, εἰς τὰ τεράστια ἀμφιθέατρα, εἰς τὰ δημόσια πάρκα καὶ εἰς πλατεῖες, διὰ νὰ δηλθοῦν ὁμαδικῶς εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν 'Ανάστασιν Αὐτοῦ, ὡς τὴν ἐλπίδα τῆς ἀνθρωπότητος διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν φυσικῶν δικαιωμάτων πρὸς αὐτοδιάθεσιν καὶ ἐλευθερίαν ἐκφράσεως.

Πῶς καθορίζεται ἡ ἡμέρα τοῦ Πάσχα ἀπὸ τὴν 'Επιστήμην καὶ τὴν 'Εκκλησίαν

Λανθασμένοι ὑπολογισμοὶ 'Εβραίων καὶ 'Ορθοδόξων. "Ενα πρακτικὸν σύστημα ἐξευρέσεως τοῦ Πάσχα

'Εκλαϊκευτικὴ μελέτη τοῦ κ. ΣΤ. ΜΙΚΡΟΥΤΣΙΚΟΥ

Μία ἐκ τῶν πρώτων ἀναγκῶν τοῦ ἀνθρώπου ὑπῆρξεν ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ χρόνου. 'Η θαυμασίας ἁρμονικὴ ἀλληλουχία τοῦ φωτὸς—σκότους, τῶν φάσεων τῆς σελήνης, τῶν ἐποχῶν τοῦ ἔτους, τῶν ἐμφανίσεων καὶ ἐξαφανίσεων τῶν διαφόρων ἀστερισμῶν, ἀρρήκτως συνδεδεμένων μὲ τὰς ἀσχολίας του, τὸν ἠνάγκασαν νὰ συνδέσῃ τὸ «ἡμερολόγιον» μὲ τὴν «'Αστρονομίαν».

'Αναλόγως τῶν ἀναγκῶν του, τῶν ἀσχολιῶν του καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ πολιτισμοῦ του, κάθε λαὸς ἀνεῦρε καὶ τὸ «ἡμερολόγιόν του».

Τὰ ἡλιακὰ ἡμερολόγια, τὰ στηριζόμενα ἐπὶ τῶν 4 ἐποχῶν, τοῦ ἔτους, δηλαδὴ ἐπὶ τῆς περιφορᾶς τῆς γῆς περὶ τὸν ἥλιον, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ ἐπὶ τῶν φάσεων τῆς σελήνης σεληνιακὰ τοιαῦτα, ὑπῆρξαν καὶ εἶναι τὰ ἡμερολόγια τῶν προηγμένων λαῶν. Τὰ κυριώτερα τούτων εἶναι τὸ 'Ιουλιανὸν καὶ τὸ Γρηγοριανόν. Κατὰ τὸ 'Ιουλιανὸν (ὅπερ ἐφηρμόσθη τὸ 45 π. χ. ὑπὸ τοῦ 'Ιουλίου Καίσαρος, ἔργον τοῦ 'Αλεξανδρινοῦ ἀστρονόμου Σωσιγένου,) τὸ ἔτος ἀποτελεῖται ἐκ 365 ἡμερῶν καὶ 6 ὡρῶν. 'Επειδὴ τὸ ἔτος πρέπει νὰ ἀποτελῆται ἐξ ἀκεραίου ἀριθμοῦ ἡμερῶν (ἵνα μὴ μία ἡμέρα περιλαμβάνεται εἰς 2 ἔτη), ὁ Σωσιγένης καθώρισε ὅπως ἐκ 4 διαδοχικῶν ἐτῶν, τὰ τρία πρῶτα ἀποτελοῦνται ἐκ 365 ἡμερῶν τὸ δὲ τέταρτον (ὅπερ καὶ καλεῖται δίσεκτον) ἐκ 366 ἡμερῶν. (Δίσεκτα ἔτη εἶναι τὰ διαιρούμενα ἀκριβῶς διὰ 4).

'Ως γνωστόν, ὁ ἥλιος φαίνεται περιφερόμενος περὶ τὴν γῆν κατὰ δὲ τὴν περιφορὰν του διέρχεται δὶς διὰ τοῦ 'Ισημερινοῦ, τὴν ἄνοιξιν καὶ τὸ φθινόπωρον καὶ τότε λέγομεν ὅτι ἔχομεν ἐαρινὴν ἢ φθινοπωρινὴν ἰσημερίαν.

Τὸ μεταξὺ δύο διαδοχικῶν ἐαρινῶν ἰσημεριῶν χρονικὸν διάστημα εἶναι τὸ «πραγματικὸν ἔτος» (τροπικὸν) καὶ τοῦτο ἀποτελεῖται ἐκ 365 ἡμερῶν 5 ὡρῶν 48 λεπτῶν καὶ 45,975 δευτερολέπτων. Δηλαδή, μεταξὺ τοῦ 'Ιουλιανοῦ καὶ τοῦ πραγματικοῦ ἔτους ὑπάρχει διαφορὰ 11 πρώτων καὶ 14,025 δευτέρων. 'Η διαφορὰ αὕτη εἰς 128 ἔτη ἀνέρχεται περίπου εἰς 1 ἡμέραν καὶ εἰς 400 ἔτη εἰς 3 ἡμέρας καὶ 2 ὥρας περίπου. Οὕτω τὸ 1582 εἶχεν ἀνέλθει εἰς 10 ἡμέρας καὶ διὰ τοῦτο ὁ τότε Πάπας Γρηγόριος ΙΓ', τῇ ὑποδείξει τοῦ ἐκ Καλαβρίας ἀστρονόμου Λίλιο, διέταξεν ὅπως ἡ μετὰ τὴν 4ην 'Οκτωβρίου 1582 ἡμέρα κληθῇ 15η 'Οκτωβρίου καὶ ὅπως ἐντὸς 400 ἐτῶν μὴ λαμβάνωνται τὰ 100 ἔτη ὡς δίσεκτα (ὡς εἰς τὸ 'Ιουλιανόν) ἀλλὰ τὰ 97 δίσεκτα καὶ πάλιν θεωροῦνται τὰ διαιρούμενα διὰ 4 ὡς π. χ. τὸ 1956. 'Αλλ' ἐκ τῶν αἰωνίων ἐτῶν 1700, 1800, 1900, 2000 κλπ μόνον ἐκεῖνα τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς τῶν ἑκατοντάδων διαιρεῖται διὰ 4.

Οὕτω μόνον τὸ 2000 εἶναι δίσεκτον ἐνῶ κατὰ 'Ιουλιανὸν ἁπλοῦν.

Τὸ τοιοῦτον ἡμερολόγιον ἀπεκλήθη Γρηγοριανὸν καὶ διαφέρει τοῦ πραγματικοῦ ἔτους ἐλαχιστότατα. 'Η διαφορὰ εἶναι 2 ὥραι περίπου ἐντὸς 400 ἐτῶν καὶ πρέπει νὰ παρέλθουν 3534 ἔτη διὰ νὰ ἔχωμεν διαφορὰν 1 ἡμέρας.

"Ἐν 'Ελλάδι τὸ Γρηγοριανὸν εἰσήχθη τὸ 1923 καὶ διὰ διατάγματος καθωρίσθη ἡ 16η Φεβρουαρίου ὡς 1η Μαρτίου (τὸ 1923 ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῶν ἡμερολογίων ἦτο 13 ἡμέραι). 'Η 'Ορθόδοξος 'Ανατολικὴ 'Εκκλησία ἀπεδέχθη τὸ Γρηγοριανόν, θεωρήσασα τὴν 10ην Μαρτίου 1923 ὡς 23ην Μαρτίου, ἀλλ' ἄνευ μετακινήσεως τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς ἐξαρτωμένων κινητῶν ἑορτῶν, αἵτινες καθορισθεῖσαι ὑπὸ τῶν 'Επισκόπων 'Αλεξανδρείας εἰς τοὺς «Πασχαλίους» κανόνας, ὁπολογίζονται βάσει τοῦ 'Ιουλιανοῦ ἡμερολογίου.

Κατὰ τὴν Παλαιὰν Διαθήκην ὁ Μωϋσῆς ἀπηλευθέρωσε τοὺς 'Εβραίους ἀπὸ τὸν ζυγὸν τῶν Αἰγυπτίων καὶ διέβη μετ' αὐτῶν τὴν "Ερυθρὰν Θάλασσαν τὴν 14ην τοῦ μηνὸς 'Αβιβ (ἀργότερον μετωνομάσθη Νισὰν ἐκ τῆς λέξεως Νὶς=θαῦμα, τὸ θαῦμα τῆς ἐξόδου ἐκ τῆς Αἰγύπτου), ἥτις συνέπεσε μὲ τὴν πρώτην πανσέληνον μετὰ τὴν ἐαρινὴν ἰσημερίαν. Πρὸς ἀνάμνησιν τῶν γεγονότων τούτων οἱ 'Εβραῖοι ἑορτάζουν ἑκάστην 14ην Νισάν, ἡ δὲ ἑορτὴ των ὀνομάζεται Πέσαχ (ἑβραϊστὶ Πεσσαχ=διάβασις).

"Ἐπειδὴ τὰ Πάθη καὶ ἡ ἔνδοξος 'Ανάστασις τοῦ Κυρίου 'Ημῶν 'Ιησοῦ Χριστοῦ συνέπεσαν κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα τῶν 'Εβραίων («Καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ Πραιτώριον ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ Πάσχα», «ἔστι δὲ συνήθεια ὑμῖν ἵνα ἕνα ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ Πάσχᾳ» ἐκ τοῦ κατὰ 'Ιωάννην), ἐπειδὴ οἱ πρῶτοι χριστιανοὶ προήρχοντο ἐξ 'Εβραίων καὶ ἐπειδὴ ὡς εἶπεν ὁ Κύριος «οὐκ ἦλθε καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι τὸν νόμον». διὰ ταῦτα καὶ εἰς ἀνάμνησιν τῆς 'Αναστάσεως, ἥτοι τῆς διαβάσεως ἀπὸ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν, ἑορτάζεται ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν ἡ κορωνὶς τῶν ἑορτῶν, ὀνομαζομένη διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους καὶ αὐτὴ Πάσχα, τὸ "Αγιον Πάσχα, τὸ Πάσχα τὸ Καινόν, πρὸς ἀντιδιαστολὴν πρὸς τὸ Πάσχα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.

"Ἐπειδὴ κατὰ τοὺς πρώτους χριστιανικοὺς χρόνους τὸ Πάσχα ἑωρτάζετο εἰς διαφόρους ἡμερομηνίας, ὁ Μ. Κων)τῖνος πρὸς ἐπίλυσιν τοῦ ζητήματος καθορισμοῦ ἐνιαίου ἑορτολογίου τοῦ Πάσχα συνεκάλεσεν ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας τὸ 325 τὴν Α' Οἰκουμενικὴν Σύνοδον (καὶ πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ 'Αρείου) ἔνθα, προεξαρχόντων τοῦ τότε διακόνου 'Αθανασίου τοῦ Μεγάλου, τῶν 'Αγίων Νικολάου καὶ Σπυρίδωνος καὶ τοῦ "Επισκόπου Κορδούης; 'Οσίου, ἐθεσπίσθη ὁ κάτωθι κανών:

«Τὸ Πάσχα δέον νὰ ἑορτάζεται τὴν πρώτην Κυριακήν, μετὰ τὴν πρώτην πανσέληνον, ἥτις συμβαίνει μετὰ τὴν ἐαρινὴν ἰσημερίαν ἢ καὶ κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν τῆς ἰσημερίας. 'Εὰν δὲ ἡ Πανσέληνος αὕτη συμπέσῃ ἡμέραν Κυριακήν, τὸ Πάσχα ἑορτάζεται τὴν ἑπομένην Κυριακήν».

"Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω κανόνος ἕπεται ὅτι τὸ Πάσχα τῶν Χριστιανῶν πρέπει νὰ ἑορτάζεται μετὰ τὸ Πάσχα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης (τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἑορτάζεται τὴν πρώτην πανσέληνον τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας = 14η Νισὰν) καὶ διότι «'Η 'Εκκλησία ἑαυτὴν καὶ ἐαυτὴν μόνην ἀναγνωρίζει ὡς συνέχειαν ἢ μᾶλλον ὡς τελείωσιν καὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ τέλος τῆς 'Εκκλησίας τῆς Παλαιᾶς διαθήκης» (Ρωμ. 10,4) διὰ τοῦτο ὁ 7ος 'Αποστολικὸς κανὼν ἀπαγορεύει ὅπως «... πρὸ τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας καὶ μετὰ 'Ιουδαίων τελεῖν».

"Ἐκ τοῦ κανόνος τῆς ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἕπεται ὅτι πρὸς ἀκριβῆ καθορισμὸν τοῦ Πάσχα ἀπαιτοῦνται ἀστρονομικαὶ γνώσεις (ἐαρινὴ ἰσημερία—φαινομένη περιφορὰ ἡλίου, πανσέληνος—φάσεις σελήνης). Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἡ Σύνοδος ἀνέθηκεν εἰς 'Εκκλησίαν 'Αλεξανδρείας ὅπου ἠκμαζεν ἡ ἀστρονομία, ἵνα προσδιορίζῃ καὶ ἀνακοινοῖ εἰς τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας, τὸν ἀκριβῆ καθορισμὸν τοῦ Πάσχα. Τοῦτο ἐγένετο διὰ τῶν «πασχαλίων» καλουμένων γραμμάτων. Διὰ τῶν «πασχαλίων» καθωρίσθη ὡς ἡμέρα ἐαρινῆς ἰσημερίας ἡ 21η Μαρτίου μὲ τὸ τότε ἰσχῦον 'Ιουλιανόν, δηλαδὴ ἡ 21+13=3η 'Απριλίου μὲ τὸ ἰσχῦον νῦν καὶ ἐν 'Ελλάδι Γρηγοριανόν, διότι πράγματι ἡ ἐαρινὴ ἰσημερία συνέπεσε τότε τὸ 325, τὴν 3ην 'Απριλίου. Λόγῳ ὅμως τοῦ γνωστοῦ λάθους τοῦ 'Ιουλιανοῦ, ἡ ἐαρινὴ ἰσημερία σήμερον συμπίπτει τὴν 21ην

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 3ην ΣΕΛΙΔΑ

Τὸ Πασχαλινὸν μήνυμα τοῦ Μακαρίου ἐκ τῆς ἐξορίας

«ΟΙ ΠΙΕΖΟΜΕΝΟΙ ΥΠΟ ΑΡΧΟΝΤΩΝ ΑΣ ΕΛΠΙΖΩΣΙΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥΝ»

ΛΕΥΚΩΣΙΑ. Εἰς τὸ Πασχαλινόν του μήνυμα, τὸ ὁποῖον ἀπηύθυνεν ἐκ τοῦ τόπου τῆς ἐξορίας του ὁ 'Αρχιεπίσκοπος Μακάριος προσαγορεύει τὸ χριστεπώνυμον ὀρθόδοξον πλήρωμα διὰ τοῦ εὐφροσύνου χαιρετισμοῦ «Χριστὸς 'Ανέστη».

«Διὰ τῆς 'Αναστάσεως τοῦ Κυρίου, λέγει, κρατούμεθα ἐν τῇ πίστει καὶ ἐνδυναμούμεθα ἐν τῇ ἐλπίδι, οἱ ταλαιπωρούμενοι ὑπὸ τοῦ βίου τῶν δεινῶν καὶ μετὰ στεναγμῶν ταύτας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῶν.

»Οἱ πιεζόμενοι ὑπὸ τῶν ἀρχόντων καὶ ἰσχυρῶν τῆς Γῆς, ἀναστηρίξωσι τὰς ἐλπίδας ἐπὶ τὸν 'Αναστάντα Κύριον. Οἱ διωκόμενοι καὶ πάσχοντες ἕνεκεν δικαιοσύνης, ἀναἔχωσι τὴν πληροφορίαν ὅτι τὸ πάθος ὁδηγεῖ εἰς τὴν Δύτρωσιν καὶ ὁ Γολγοθᾶς εἰς τὴν 'Ανάστασιν.

»Ταῦτα μελετῶντες ἀποτινάξωσι τὴν βαρυαλγίαν τῆς ψυχῆς καὶ πρὸς τὰ ἄνω ὑψοῦντες τὰς καρδίας ἐξαντλήσωμεν χαρὰν καὶ ἐλπίδα ἀπὸ τὸ μήνυμα τοῦ ἀγγέλου πρὸς τὰς θρηνωδούσας μυροφόρους:

Κατὰ τὴν μεγάλην ταύτην ἑορτὴν τῆς 'Αναστάσεως ἡμέραν μακρὰν ὑμῶν εἴμεθα καὶ βίον ἀνιαρότατον ζῶμεν εἰς τὴν ξένην γῆν. Σωματικῶς ὅμως ἀπόντες, ἠθικῶς μεθ' ὑμῶν εἴμεθα ἀπὸ ὄρθρου ἕως τῆς ἡμέρας. 'Η καρδία ἡμῶν φλέγεται καὶ τήκεται ἐσπέρας καὶ ἀπὸ νυκτὸς μέχρι πρωΐας εἰς πάσας ὡσεὶ κηρὸς ἐπιποθοῦσα τὴν πατρῴαν γῆν καὶ τὴν μεθ' ἡμῶν συναναστροφήν.

Σήμερον δὲ ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἀναλαμβάνει τὰς πτέρυγάς της καὶ τανύπτερον διαπερᾷ ὡς ἀετὸς ἀπόθμενον καὶ ὄρη εὐφρανόμενα νομήκη διὰ νὰ εὑρεθῶμεν ἐν μέσῳ ὑμῶν ἀπονέμοντες ἀναστάσιμον ἀσπασμὸν καὶ φίλημα ἀγάπης. Ποῖος ἡμᾶς χωρίσῃ ἀπὸ τῆς ἀγάπης ὑμῶν; Θλῖψις ἢ στενοχωρία ἢ διωγμὸς ἢ λιμὸς ἢ γυμνότης ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα; Πέπεισμαι ὅτι οὔτε θάνατος, οὔτε ζωή, οὔτε ἀρχαί, οὔτε δυνάμεις, οὔτε ἐνεστῶτα, οὔτε μέλλοντα, οὔτε ὕψωμα, οὔτε βάθος δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης ὑμῶν.

Δὲν ἀποκρύπτεμεν τὴν θλῖψιν ἡμῶν καὶ τὴν ὀδύνην ὅτι οὐχ ἑχωρίσθημεν τοῦ ποιμνίου, ὅ τι ἐπατάχθη ὁ ποιμὴν καὶ διεσκορπίσθησαν τὰ πρόβατα τῆς ποίμνης. 'Αλλὰ πεποίθαμεν ὅτι ἔγνωσαν ἤδη τὸν ποιμένα καὶ κατὰ τοῦ ἀρχιποιμένος Χριστοῦ τοὺς λόγους «τὰ πρόβατα αὐ ᾧ ἀκολουθεῖ ὅτι οἴδασι τὴν φωνὴν αὐτοῦ· ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ ὅτι οὐκ οἴδασι τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν».

'Ελπίζομεν ἐπὶ Κύριον καὶ οὐ σαλευόμεθα, ἐν τῇ ἐλπίδι ὅτι λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ. "Εν τῇ θλίψει ἡμῶν ἀκούομεν τῆς φωνῆς τοῦ Κυρίου» ἀνδρίζεσθαι καὶ κραταιοῦσθαι ἡ καρδία πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον».

'Ασπάζονται ὑμᾶς ἐν φιλήματι ἀγάπης οἱ μεθ' ἡμῶν ἐν ἔξορᾳ ἀδελφοί. 'Η χάρις καὶ τὸ ἔλεος τοῦ ἀναστάντος Σωτῆρος, ὡ ἐλευθερωτοῦ πάντων ἀνθρώπων εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Εὐχέτης ἐν Χριστῷ ἀναστάντι.

† Ο Κύπρου ΜΑΚΑΡΙΟΣ

"Εν νήσῳ Μαχὲ Σεϊσελλῶν, Μάϊος 1956.

ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΑΠΟΒΛΕΠΟΥΝ ΕΙΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΝ ΕΝΤΥΠΩΣΕΩΣ ΠΕΡΙ «ΛΥΣΕΩΣ» ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ

'Ο κ. Ντάλλες δὲν ἔκαμε καμμίαν πίεσιν πρὸς τοὺς "Αγγλους

ΠΑΡΙΣΙ. Κατὰ πληροφορίας ἐγκύρων 'Ατλαντικῶν κύκλων ἡ συνάντησις τοῦ κ. Θεοτόκη μὲ τὸν κ. Σέλγουϊν Λόϋντ ἐπρόκειτο νὰ πραγματοποιηθῇ χθὲς τὴν νύκτα παρὰ δὲ τὴν εἰδησεογραφίαν καὶ ἀρθρογραφίαν τοῦ ἀγγλικοῦ Τύπου ὅτι πρόκειται νὰ διεξαχθοῦν συνομιλίαι διὰ τὴν λύσιν τοῦ Κυπριακοῦ, ὡς ἐπίσης καὶ περὶ προσφορᾶς νέου σχεδίου Συντάγματος εἰς τὴν Κύπρον, ὅλαι αἱ ἐνδείξεις πείθουν ὅτι ὁ νέος αὐτὸς ἑλιγμὸς τῆς ἀγγλικῆς πολιτικῆς ἀποβλέπει ἁπλῶς εἰς τὴν δημιουργίαν ἐντυπώσεως περὶ ἐπικειμένης λύσεως ἵνα δοθῇ χρόνος εἰς τὸν κυβερνήτην τῆς Κύπρου νὰ ἐξοντώσῃ τοὺς πατριώτας τῆς Ε.Ο.Κ.Α.

Οἱ "Αγγλοι θέτουν ὡς ἀπαράβατον ὅρον διὰ τὴν ἔναρξιν νέων συνομιλιῶν τὴν ἄμεσον ἀναστολὴν τοῦ ἀγῶνος τῶν Κυπρίων, ἐνῷ ἀρνοῦνται ν' ἀπελευθερώσουν τὸν Μακάριον. Πιστεύεται ἐνταῦθα ὅτι ὁ κ. Θεοτόκης θὰ ἐπιδιώξῃ πάσῃ θυσίᾳ τὴν ἐξασφάλισιν μιᾶς αὐτοέχης, ἔστω καὶ ἄνευ περιεχομένου δηλώσεως τοῦ 'Αμερικανοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν διὰ νὰ ἐνισχύσῃ τὴν κλονισθεῖσαν θέσιν του εἰς τὴν Κυβέρνησιν κατόπιν τῆς πρὸς τὸ πρόσωπόν του ἐκδηλωθείσης ἀντιθέσεως τοῦ 'Εθνάρχου.

"Εν τούτοις κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας ὁ 'Αμερικανὸς ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν περιωρίσθη ἁπλῶς νὰ τονίσῃ πρὸς τὸν κ. Δόϋντ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν διὰ τὴν διευθέτησιν τοῦ Κυπριακοῦ, χωρὶς ὅμως νὰ θέσῃ οἱονδήποτε ὅρον, οὔτε νὰ προβῇ εἰς συγκεκριμένην ὑπόδειξιν. "Εν τῷ μεταξὺ ἡ Τουρκικὴ ἀντιπροσωπεία ἀναπτύσσει ἐδιαιτέραν δραστηριότητα ἵνα ἐξασφαλίσῃ εἰς τὴν Τουρκίαν κυρίαρχον ρόλον εἰς μίαν ἐνδεχομένην λύσιν τοῦ Κυπριακοῦ.

Τὰ ἐκ Λευκωσίας τηλεγραφήματα ἐξ ἄλλου, ἀναφέρουν ὅτι καθ' ὅλον τὸ παρελθὸν 24ωρον ἡ ΕΟΚΑ λόγῳ ἴσως τῆς ἡμέρας, δὲν ἔδωσε σημεῖα ἐνεργοῦ παρουσίας. Μόνον εἰς τὸν ναὸν Φανερωμένης διενεμήθησαν προκηρύξεις ὑπογραφόμεναι ὑπὸ τοῦ Διγενῆ, εἰς τὰς ὁποίας ὁ ἀρχηγὸς

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΑΙ ΑΙΜΑΤΗΡΑΙ ΣΥΜΠΛΟΚΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΕΟΥΛ

ΣΕΟΥΛ. Αἱματηρὰ ἐπεισόδια ἐσημειώθησαν χθὲς εἰς Σεοὺλ πρὸ τοῦ προεδρικοῦ Μεγάρου μεταξὺ τῶν ἀντιπάλων τοῦ Σίγκμαν Ρῆ καὶ τῆς ἀστυνομίας.

"ΗΞΙΖΕ ΤΟΝ ΚΟΠΟΝ,, Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΠΕΡΙ ΑΦΟΠΛΙΣΜΟΥ ΛΕΓΕΙ Ο κ. ΧΑΡΟΛΔ ΣΤΑΣΣΕΝ

ΝΕΑΙ ΔΟΚΙΜΑΙ ΒΟΜΒΩΝ ΘΑ ΕΠΑΚΟΛΟΥΘΗΣΟΥΝ ΕΙΣ ΕΝΙΒΕΤΟΚ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. 'Ο κ. Χάρολδ Στάσσεν, εἰδικὸς σύμβουλος τοῦ προέδρου 'Αϊζενχάουερ ἐπὶ τῶν ζητημάτων τοῦ ἀφοπλισμοῦ, ἐδήλωσε χθὲς ὅτι αἱ τερματισθεῖσαι συνομιλίαι τῆς ὑποεπιτροπῆς ἀφοπλισμοῦ τοῦ ΟΗΕ ἤξιζον τὸν κόπον. 'Ο κ. Στάσσεν ὑπεγράμμισεν ὅτι ἐμικρύνθη τὸ χάσμα ποὺ ἐχώριζε τὰς ρωσικὰς ἀπὸ τὰς δυτικὰς ἀπόψεις καὶ κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος ἐνδέχεται νὰ ἐπέλθῃ συμφωνία.

'Ως σημαντικὸν ἐχαρακτήρισεν ὁ κ. Στάσσεν τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ σοβιετικὴ ἀντιπροσωπεία κατὰ τὸ τελευταῖον στάδιον τῶν συνομιλιῶν ἐδέχθη ὅτι ὁ συμβατικὸς καὶ ὁ πυρηνικὸς ἀφοπλισμὸς πρέπει νὰ συζητηθοῦν ὡς ἕνα θέμα.

'Απαντῶν εἰς σχετικὴν ἐρώτησιν ὁ κ. Στάσσεν εἶπεν ὅτι οἱ ἐπιστήμονες δὲν εὗρον ἀκόμη ὄργανα ἱκανὰ ν' ἀνακαλύπτουν ὑπάρχοντα τυχὸν ἀποθέματα πυρηνικῶν ὅπλων.

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. 'Ο ἀμερικανικὸς τύπος δημοσιεύει πληροφορίας περὶ τῆς δοκιμῆς ὑδρογονικῆς βόμβας, ἡ ὁποία πρόκειται νὰ γίνῃ τὰς προσεχεῖς ἡμέρας εἰς τὸν Εἰρηνικόν. 'Η βόμβα θὰ ριφθῇ ἀπὸ ἀεριοσθούμενον βομβαρδιστικὸ